

ὅτι τὸ τρυβλίον ἦτο σπασμένον ἀπὸ δὲ τὸ κυάθειον ἔλειπεν ἢ χεῖρίς.

— "Ὅλα σπασμένα εἶναι ἐδῶ ; ἠρώτησα.

'Ἄλλ' ὁ ὑπηρετής, μὴ ἐξυπνήτας ἀκόμη ἐξ ὀλοκλήρου ἀντὶ ἀπαντήσεω;, ἠρκέσθη νὰ προσηλώσῃ ἐπ' ἐμοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς του βλακωδέστατα.

— Τί μὲ βλέπεις ἔτσι ; φέρε μου ἓν καθαρὸν νερόν· διέταξα. Μετὰ τινα λεπτὰ παρουσιάσθη φέρων με ὕδωρ, ἐντὸς ποτηρίου ραγισμένου, ἀπὸ τὸ χεῖλος τοῦ ὁποίου ἔλειπε γωνιῶδες τεμάχιον !

Πᾶς ἄλλος εἰς τὴν θέσιν μου θὰ ἐξελάμβανε τὸ πρᾶγμα ὡς ἀστείότητα. Ἐγὼ ὅμως κουρασμένος καὶ ἐκνευρισμένος ὡς ἤμην ἐθύμωτα. Ἐν τῇ ἀγανακτῆσει μου ἤρχισα νὰ ἐπιτιμῶ τὸν ἡμικοιμώμενον ἀκόμη ὑπηρετήν. Αὐτὸς ὅμως προσῆλκυ ἐπ' ἐμοῦ τὸ κτηνῶδες βλέμμα του, ὡσανεὶ ἠπόρει διὰ τὰς παρατηρήσεις μου. Ἡ ἀπάθειά του αὐτὴ ἐκορύφωσε τὴν ἀγανάκτησίν μου καὶ ἐπιθυμῶν νὰ ξεσπᾶσω :

— Ποῦ εἶνε ὁ ἀφεντικός σου ; τὸν ἠρώτησα. Δὲν ἔχει κύριον αὐτὸ τὸ χάνι ; Φώναξέ τον νὰ ἔλθῃ.

— Τώρα ἔρχεται, μὲ ἀπήντησε καὶ ἀπῆλθε.

Μετ' ὀλίγον εἶδον νὰ ἔρχεται πρὸς με ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ χανίου σπεύδων καὶ... χωλαίνων !...

Τότε πλέον ἐνόησα διατί τὸ πανδοχεῖον αὐτὸ ἔφερε τὴν ἐπωνυμίαν Σ π α σ μ έ ν ο Χ ά ν ι.

Μουττένι 1902.

Κ. ΜΕΤΑΞΑΣ ΒΟΣΠΟΡΙΤΗΣ

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Μὴ γονυπετῆτε πρὸ τῆς γυναικός, εἰάν δὲν ἀσφαλισθῆτε περὶ τοῦ ἀποτελέσματος. Δὲν ὑπάρχει χειρότερος βλάβη καὶ κλασικώτερος γελοῖος ἀπὸ ἐκεῖνον, ὅστις πίπτει γονυκλινῆς εἰς τοὺς πόδας μιᾶς γυναικός, χωρὶς νὰ ἦνε βέβαιος ὅτι θὰ ἐγερεθῆ νικητῆς καὶ τροπαιοῦχος.